

Arrest

nr. 296 446 van 27 oktober 2023
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd: mevr. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. VAN BELLINGEN
Gemeentehuisstraat 3
1653 DWORP

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XI^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 27 november 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 oktober 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 juli 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 september 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat K. VAN BELLINGEN en van attaché A. SMIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België is binnengekomen op 27 juli 2020 als niet-begeleide minderjarige vreemdeling, diende op 6 augustus 2020 een verzoek om internationale bescherming in. Op 16 oktober 2020 stelde de Dienst Voogdij van de FOD Justitie een voogd aan gedurende verzoekers minderjarigheid.

1.2. Op 26 oktober 2022 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 27 oktober 2022 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

In het kader van jouw verzoek om internationale bescherming werd je gehoord op 19 januari 2022 van 10u15 tot 13u23 op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), bijgestaan door een tolk die het Pashtou machtig is. Jouw advocaat Meester D'haenens loco Meester Van Bellingen en jouw voogd Annemie Decrick waren aanwezig gedurende het volledige persoonlijk onderhoud.

A. Feitenrelaas

Jij, L.(...) Z.(...) K.(...) M.(...) (°2006), verklaart over de Afghaanse nationaliteit te beschikken. Je bent Pashtou en soennitisch moslim. Je bent afkomstig uit het dorp Joka (subdorp Sakan), gelegen in het district Hesarak van de provincie Nangarhar. Hier woonde je met jouw ouders en vier broers. Voor een jaar ging je naar school, en verder hielp je jouw moeder thuis of bracht je eten en drinken naar jouw vader, die op de velden werkte.

Jouw oudere broer R.(...) werkte als soldaat bij het nationaal leger. Ongeveer na een jaar gewerkt te hebben, kwam hij op verlof naar huis. Jouw vader was ziek en twee nachten na zijn thuiskomst vroeg jouw vader hem om naar de velden te gaan kijken. Jouw broer deed dit, maar op de velden werd hij doodgeschoten door de taliban omwille van zijn samenwerking met het leger. De taliban weigerden in eerste instantie om het lichaam van jouw broer te overhandigen. Jouw familie smeekte de dorpsouderen om te gaan onderhandelen en dat deden ze. Uiteindelijk kregen jullie toch het lichaam terug van jouw broer en konden jullie een begrafenis houden.

Vijftien dagen na de dood van jouw broer R.(...) kwamen de taliban in de nacht naar jouw huis en vroegen naar jou. Jouw moeder verstopte jou snel in het huis en jouw ouders smeekten en huilden. Hierna vertrokken de taliban terug. In de vroege ochtend brachten jouw ouders jou vervolgens naar het huis van jouw maternale oom R.(...). Jullie gingen te voet, maar je droeg een boerka om niet herkend te worden. Vier of vijf dagen later kwamen de taliban opnieuw naar jouw huis. Opnieuw vroegen ze naar jou, maar jouw ouders vertelden hen dat je niet thuis was. De taliban zeiden dat ze jou echt nodig hadden en wachtten nog een eind voor de deur van jullie huis. Toen jij maar niet thuis kwam, vertrokken ze. De volgende dag kwam jouw vader naar het huis van jouw oom R.(...) en vertelde wat er gebeurd was. Er werd besloten dat het voor jou niet meer veilig was en jouw vertrek werd geregeld. Ongeveer vijf dagen later kwam een smokkelaar jou ophalen met de auto aan het huis van jouw oom. Hij bracht je verder naar Jalalabad en Kabul, vervolgens ging je naar Nimruz.

Je verliet Afghanistan en reisde via Iran, Turkije, Griekenland, Macedonië, Servië, Italië en Frankrijk naar België, waar je ongeveer na zeven maanden reizen aankwam op 27 juli 2020. Je diende hier een verzoek om internationale bescherming in op 6 augustus 2020, als niet-begeleide minderjarige. Enkele dagen voor jouw persoonlijk onderhoud op het CGVS, kwamen de taliban opnieuw naar jouw huis en vroegen naar jou. Ze hebben verschillende spullen in jouw huis weggegooid en vielen jouw familie lastig. Bij terugkeer vrees je gedood te worden door de taliban, daar jij wegvluchtte van hen toen ze jou nodig hadden.

Ter staving van jouw verzoek leg je volgende documenten neer: jouw taskara en deze van jouw vader, een schoolrapport, een attest van een psycholoog dd. 15/01/2022 en een envelop.

Na het persoonlijk onderhoud maakte jij via jouw voogd nog opmerkingen over omtrent het persoonlijk onderhoud (zie administratief dossier 12/02/2022). Ook legde jij nog een foto en video voor van het graf van jouw broer en stuurde jouw voogd het mailverkeer met Fedasil door waarin te lezen valt dat jij nog verder psychologische ondersteuning nodig hebt.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden konden worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er jou een voogd toegewezen die je bijstaat in het doorlopen van de asielpprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Verder werd aangegeven dat je psychologische moeilijkheden kent. Wat betreft de stukken die jij neerlegt met betrekking tot jouw mentale en fysieke gezondheidstoestand en ter staving van het argument dat deze jou zou verhinderen om jouw motieven naar behoren uiteen te zetten, moet er immers op worden gewezen dat deze niet aantonen dat jij niet bij machte bent om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen. Uit het voorgelegde attest (d.d. 15/01/2022) komt naar voren dat je klaagt over slaapproblemen, vergeetachtigheid, een algemeen onwel gevoel, piekergedrag, concentratieproblemen, flashbacks en nachtmerries. De cognitieve gedragstherapeut vermoedt op basis van deze klachten en de gespreken die hij met jou had dat jij lijdt aan PTSS en secundair ook een depressie ontwikkelde. Hiervoor volg jij sinds oktober 2021 een keer in de twee weken een sessie bij de gedragstherapeut.

Bij de aanvang van het persoonlijk onderhoud op 19 januari 2022 werd jou gevraagd of jij je oké voelde om het interview af te leggen (CGVS, p.4). Hierop antwoordde jij instemmend. Verder werd jou meegedeeld dat je het zeker moest melden wanneer jij je niet goed zou voelen, dat er altijd een extra pauze kon gehouden worden om even op adem te komen (CGVS, p.4). Na de pauze werd jou opnieuw gevraagd of jij je nog steeds oké voelde, opnieuw antwoordde je instemmend (CGVS, p.15). Ook op het einde van het persoonlijk onderhoud werd gevraagd of jij het gevoel had dat je alles kon vertellen tijdens het onderhoud en jij je oké gevoeld had, waarop je opnieuw instemmend antwoordde (CGVS, p.24). Tijdens het persoonlijk onderhoud werd door jou, jouw voogd of advocaat geen melding gemaakt van ongemakken. Ook het CGVS kon dergelijke noden niet vaststellen in jouw hoofde tijdens het persoonlijk onderhoud.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat jij kan voldoen aan jouw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van jouw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in jouw land van herkomst en van alle elementen uit jouw dossier, dient te worden vastgesteld dat je onvoldoende gegevens of elementen hebt aangebracht op basis waarvan ten aanzien van jou kan worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 §2 van de Vreemdelingenwet.

Bij terugkeer naar Afghanistan vrees je gedood te worden door de taliban, daar jij je niet aansloot bij hen. Het Commissariaat-generaal (CGVS) meent echter dat je er niet in slaagt deze vrees aannemelijk te maken doorheen het persoonlijk onderhoud.

Inzake jouw vrees beroep jij je enerzijds grotendeels op het profiel van jouw oudere broer R.(...) als soldaat voor het nationaal leger (ANA). Het CGVS meent echter dat jij er niet in slaagt dit gegeven aannemelijk te maken. Allereerst dient opgemerkt te worden dat jij bij de registratie van jouw verzoek om internationale bescherming geenszins melding maakte van een broer met de naam R.(...). Zo werden als jouw ouders en andere broers A.(...), K.(...) Z.(...) en E.(...) genoteerd, samen met nog details over hun leeftijd en gewoonlijke verblijfplaats (zie fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling). Echter een vierde broer met de naam R.(...) kwam niet naar voren. Het ontbreken van broer R.(...) bij jouw registratie doet ten zeerste de wenkbrouwen fronsen. Zo kan immers verwacht worden dat jij al jouw broers zou vermelden, zelfs indien een van hen om het leven zou gekomen zijn, en des te meer indien dit verband houdt met jouw asielmotieven. Dat jij zelfs geen melding lijkt te maken van R.(...), komt jouw geloofwaardigheid niet ten goede. Er dienen dan ook twijfels geuit te worden bij het bestaan van deze oudere broer. Voorts zou deze oudere broer als soldaat gewerkt hebben bij het leger. Jouw verklaringen over dit profiel overtuigen echter niet. Jij bent slechts in staat om zeer summiere informatie omtrent de job van jouw broer te vermelden. Zo kom jij eigenlijk niet verder dan het feit dat hij in Nangarhar werkte voor "selab 201" (CGVS, p.17, 18). Verder heb je geen informatie omtrent zijn job. Je weet niet wat hij precies deed, waar hij meer specifiek gestationeerd was, welk uniform hij droeg etc. Ook lijkt jouw broer bij zijn thuiskomst niets verteld te hebben omtrent zijn job, behalve het gegeven dat hij heel blij was op zijn job en daar ook andere vrienden

had (CGVS, p.18). Dat jij echter nooit iets meer zou vernomen hebben omtrent de job van jouw broer is weinig aannemelijk. Hoewel rekening dient te worden gehouden met jouw jeugdige leeftijd kan ook van een minderjarige verzoeker verwacht worden dat deze gedetailleerde verklaringen aflegt en ernstige pogingen onderneemt om zich te informeren, al dan niet nadien de feiten, met betrekking tot de essentiële elementen van zijn relaas waarvan jij geen kennis hebt, in casu quod non. Zeker daar je opnieuw contact hebt met jouw familie (CGVS, p.13). Tenslotte ben jij ook niet in staat enige vorm van bewijs voor te leggen omtrent de job van jouw broer. Zo zouden jullie niet in het bezit zijn van enig soort document. Hieromtrent blijf jij opnieuw eerder vaag. Zo stel jij dat hij bij zijn thuiskomst geen documenten bij had om thuis af te geven (CGVS, p.19). Als hij wel documenten bij had, dan wisten jullie dit niet. Ook weten jullie niet of hij iets bij zich had op het moment dat de taliban hem op de velden gedood hebben. Deze verklaring doet echter bevreemdend aan. Dat jouw broer met documenten van het nationaal leger naar de velden zou gaan, is allerm minst waarschijnlijk. Bijgevolg blijf jij niet op de hoogte te zijn of er thuis documenten van hem te vinden waren of niet. Deze onwetendheid doet de geloofwaardigheid van het profiel van jouw vermeende broer R.(...) louter verder teniet. Ook het feit dat jij hier achteraf nooit een vraag lijkt over gesteld te hebben, terwijl dit een essentieel element betreft inzake jouw asielrelaas, bevestigt nog meer jouw desinteresse omtrent dit alles, hetgeen op zijn beurt jouw geloofwaardigheid in het gedrang brengt. Het CGVS kan dan ook geen geloof hechten aan het vermeende profiel van jouw broer R.(...) en de omstandigheden van zijn dood, indien aangenomen dat je een oudere broer zou gehad hebben. De foto en video die jij voorlegt, waarvan jij stelt dat deze het graf van jouw broer R.(...) tonen, kunnen bovenstaande vaststellingen niet ombuigen. Zowel op de foto als de video is een begraafplaats te zien met de focus op een specifiek graf. Echter welke begraafplaats dit betreft en wie zijn of haar graf dit precies is, kan geenszins van deze beelden afgeleid worden. Dit kan immers eender wie betreffen en het CGVS kan onmogelijk vaststellen wie hier begraven zou liggen.

Zelfs indien het profiel van jouw vermeende broer R.(...) geloofwaardig zou zijn, quod non, kan ook aan jouw persoonlijke problemen met de taliban geen geloof gehecht worden. Zo dient ten eerste opgemerkt te worden dat jij bij de registratie van jouw verzoek ook met geen woord repte over de problemen die door jouw broers job ontstonden met de taliban (zie fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling). Hier haalde jij louter aan dat je vertrokken bent vanwege problemen met de taliban en dat de taliban vroegen aan alle jongeren van het dorp om met hen mee te vechten. Indien men weigerde, werd men ter plaatste om het leven gebracht. Echter enige vermelding omtrent een familielid die voor de toenmalige overheid werkte ontbreekt. Jou hiermee geconfronteerd, haal jij aan dat ze jou vroegen om kort te zeggen waarom je gekomen bent, echter zouden ze niet geluisterd hebben en kon je niet alles (kort) vertellen (CGVS, p.16). Achteraf zou je nog tegen jouw sociaal assistent gezegd hebben dat ze niet veel vragen stelden, waarop zij antwoordde dat je later een interview zou krijgen waar je je problemen kunt vertellen. Deze verklaringen zijn echter allesbehalve afdoende. Zo merkt het CGVS op dat jij niet louter in één zin jouw problemen diende samen te vatten. Je kon wel degelijk heel kort zeggen waarop het stond, je vermeldde er dan ook al in enkele zinnen dat er rekrutering plaatsvond door de taliban en wat er gebeurde indien men weigerde. Maar het bleek op dat moment geenszins nodig om de job van jouw broer te vermelden en de problemen die hierdoor ontstonden, hetgeen bij de DVZ en het CGVS nochtans het eerste was waar jij mee afkwam en bijgevolg de essentie is van jouw asielmotieven. Het CGVS is er zich zeker van bewust dat jij daar geen volledig epistel kon vertellen omtrent jouw problemen, echter dat jij zelfs de essentie niet zou aangehaald hebben, is merkwaardig en dit doet afbreuk aan de geloofwaardigheid ervan.

Voorts is het geenszins duidelijk waarom de taliban jou nog wilden hebben. Jouw broer werd reeds gedood en jij was nog jong. Jij stelt "ze dachten dat ik ook later als ik ouder ben mij zou aansluiten bij het leger, daarmee wilden ze mij ook doden" (CGVS, p.22). Gevraagd hoe jij dit wist, geef je aan dat het gewoon duidelijk was voor jouw familie. Dit is echter een pure veronderstelling. Het is immers weinig aannemelijk dat de taliban telkens de minderjarige broers van een target om het leven zouden brengen daar zij zich in de toekomst misschien zouden aansluiten bij de overheid. Met deze preventieve werkwijze zouden de taliban wel zeer veel kinderen moeten doden. Het CGVS ontkent niet dat er enig risico verbonden kan zijn aan het gegeven dat een familielid effectief voor de toenmalige overheid zou gewerkt hebben, waarom dit echter louter een impact zou hebben op jou, als minderjarige zoon, blijft een raadsel. Indien jouw familie immers geviseerd zou worden vanwege de vermeende job van jouw broer, kan verwacht worden dat dit ongenoegen van de taliban niet enkel op jou toegespitst zou zijn. Zo stelde jij op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat jouw broer E.(...) ongeveer twaalf jaar was. Ondertussen zou hij dus dertien jaar zijn, hetgeen niet veel verschilt met de leeftijd toen jij vertrok in 2020, namelijk veertien jaar (zie Verklaring DVZ, p.9). Dat hij blijkbaar geen problemen ondervindt en gewoon verder in het dorp kan verblijven net zoals de rest van jouw familieleden houdt dan ook weinig steek. Hij is immers evenzeer de broer van een persoon die voor de toenmalige overheid werkte. Het gegeven dat jouw familieleden

gewoon verder in het dorp verblijven zonder al te grote problemen te kennen, ondermijnt de geloofwaardigheid van de bedreigingen door de taliban.

Verder is de werkwijze van de taliban allesbehalve geloofwaardig. Ze komen een eerste keer naar jouw huis, maar nadat jouw ouders beginnen te huilen en zeggen dat jij niet thuis bent, gaan de taliban gewoon terug weg (CGVS, p.20). Nochtans verklaarde jij dat de taliban niemand geloven en niemand tegen hen iets kon zeggen (CGVS, p.9, 20). Dat de taliban jouw ouders op hun woord geloofden en vervolgens afdropen als makke lammetjes nadat jouw ouders begonnen te huilen en smeken, is echter weinig waarachtig. Zeker daar de taliban reeds jouw broer zouden gedood hebben. Dat de taliban ook geen enkele moeite doen om jouw huis te doorzoeken of jouw locatie te weten te komen, ondermijnt de geloofwaardigheid van de bedreigingen door de taliban. Daarbovenop werd jouw familie op deze manier op de hoogte gesteld van het feit dat de taliban jou wilden hebben, waarna jouw familie hier naartoe zou kunnen handelen en ervoor kon zorgen dat jij je uit de voeten zou kunnen maken. Indien jij echter dermate een target was voor de taliban, dat ze jou jaren later nog steeds zouden zoeken, kan verwacht worden dat ze geen enkel risico zouden nemen hieromtrent. Dit zou immers het geval geweest zijn inzake jouw broer. Jij stelde zelf dat hij niet eerst op de hoogte werd gebracht, maar onmiddellijk werd opgepakt en gedood (CGVS, p.21). Dat ze in jouw geval plots wel een andere werkwijze zouden hanteren en niet zouden doorzetten bij het eerste bezoek aan jouw huis om jou te pakken te krijgen, is niet aannemelijk.

Zelfs bij een tweede bezoek lijken de taliban evenzeer weinig doortastend te werk te gaan. Opnieuw vertelden jouw ouders hen dat je niet thuis was, en opnieuw controleerden de taliban niet eens jouw huis (CGVS, p.22). Ze bleven nog even voor het huis zitten, maar vertrokken dan terug. Vervolgens lijken ze jouw huis niet meer in de gaten te houden, daar ze niet opmerkten dat jij te voet, gekleed in een boerka, het huis verliet en naar jouw maternale oom ging. Deze lakse houding van de taliban ondermijnt louter verder de geloofwaardigheid van hun bedreigingen. Voorts kwamen de taliban slechts opnieuw naar jouw huis toen je reeds in België was (CGVS, p.23). Het doet de wenkbrauwen echter fronsen dat ze al die maanden niets meer van zich zouden laten horen, en plots toch terug naar jouw huis komen en spullen weggooien etc. (CGVS, p.11, 23). Het geheel van bovenstaande vaststellingen maakt dat er geen geloof kan gehecht worden aan de door jou voorgehouden vrees voor de taliban.

De documenten die je voorlegde ter staving van jouw verzoek kunnen bovenstaande vaststellingen niet veranderen. Jouw taskara, deze van jouw vader en jouw schoolrapport bewijzen louter jullie afkomst en identiteit. Echter blijkt uit bijgevoegde objectieve informatie dat Afghaanse documenten sowieso weinig bewijswaarde hebben, daar ze makkelijk op niet-reguliere wijze te verkrijgen zijn, zowel in als buiten Afghanistan. Valse documenten zijn amper te onderscheiden van authentieke. Deze taskara's kunnen dan ook sowieso op weinig bewijswaarde rekenen. Deze documenten bewijzen bovendien geenszins de vermeende problemen die jij met de taliban zou gekend hebben. De foto en video van het vermeende graf van jouw broer werden supra reeds besproken. Deze beelden slagen er niet in om jouw vrees voor de taliban te staven. Dit geldt evenzeer voor het psychologisch attest dat jij voorlegde. Dit zegt enkel iets over jouw mentale en fysieke toestand en toont geen actuele vrees in jouw hoofde aan door de aangehaalde elementen supra. Het biedt evenmin een verklaring voor de hierboven vastgestelde ongeloofwaardigheid inzake jouw vrees voor vervolging ten aanzien van Afghanistan. Een medisch attest is immers geen sluitend bewijs van de omstandigheden waarin de hierin vastgestelde psychische problemen werden opgelopen. Een arts kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen of psychische problemen werden opgelopen en dient zich hiervoor te steunen op de verklaringen van de patiënt. Uit het voorgelegde attest blijkt ook dat de arts zich baseerde op jouw verklaringen over de eerder meegemaakte traumatiserende gebeurtenissen, die verder in het attest ook niet werden verduidelijkt (zie attest 15/01/2022).

Volledigheidshalve merkt het CGVS op dat jouw opmerkingen over de notities van het persoonlijk onderhoud die jouw voogd aan het CGVS overmaakte op 12 februari 2022 evenmin een ander licht werpen op de beoordeling van jouw verzoek. Deze omvatten namelijk slechts enkele correcties aangaande de schrijfwijze van dorpen en enkele postfactum verduidelijkingen, maar blijken geen inhoudelijke wijzigingen noch toevoegingen inzake jouw asielrelaas te betreffen.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van april 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf en de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 13 september 2022) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en

opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste helft van 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vnl. religieuze minderheden worden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld exoverheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over een toenemend aantal confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front in de eerste helft van 2022, voornamelijk in Panjshir en enkele noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals berrbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 is er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 30 juni 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Panjshir, Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 1 juni 2022 voornamelijk in de provincie Kabul, gevolgd door Kunduz, Balkh, Kandahar en Panjshir. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. In de eerste helft van 2022 werden ongeveer 1.155 nieuwe intern ontheemden geregistreerd. Bovendien schatte UNHCR begin 2022 dat er sinds de machtsovername zo'n 170.000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie. IOM registreerde in de tweede helft van 2021 2,2 miljoen IDP's die teruggekeerd zijn naar hun regio van herkomst.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. Jij bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Afghanistan actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat je louter door jouw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van je leven of je persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Je laat na het bewijs te leveren dat je specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met jouw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in jouw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat jij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in ‘extreme need’) en WFP, zich steunend op de Integrated Food Security Phase Classification, geeft aan dat iets minder dan de helft van de bevolking extreme voedselonzeekerheid kent (waarvan ongeveer 6,6 miljoen personen zich in een ‘emergency’ of ‘catastrophic’ situatie bevinden).

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatie richtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatie richtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.” Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van april 2022 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf en

EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op [https://euaa.europa.eu/sites/default/files/](https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_City_Mazar_Shari)

[publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_City_Mazar_Shari](https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_City_Mazar_Shari)

blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socioeconomische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte en de wereldwijde COVID-19 pandemie een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te

garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

Jij toonde evenmin aan dat je bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij je niet in staat zou zijn om in jouw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van april 2022, en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'élites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In jouw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat jij, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit jouw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat je voor jouw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat je een specifiek profiel hebt dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban jou niet zal viseren bij een terugkeer naar jouw land van herkomst. Bovendien breng jijzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat je in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. Jij dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijf jij echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Jij bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen:

- "- Schending van artikel 1, A van het verdrag van Genève inzake het statuut van vluchtelingen.*
- Schending van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ("Vreemdelingenwet").*
- Schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet inzake de motiveringsplicht.*
- Schending van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motiveringen van bestuurshandelingen.*
- Art. 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens*
- Schending van de algemene rechtsbeginselen en beginsel van behoorlijk bestuur.*
- Schending van het redelijkheidsbeginsel en zorgvuldigheidsbeginsel."*

Verzoeker stelt dat zijn nationaliteit en afkomst niet worden betwist, maar wel het bestaan van de door hem ingeroepen problemen. Hij licht toe als volgt:

"Overwegende dat de vluchtelingstatus een internationale bescherming is dewelke toegekend word aan een persoon die een gegronde vrees heeft voor vervolging in zijn land van herkomst omwille zijn, ras, zijn godsdienst, zijn politieke overtuigingen, zijn nationaliteit en/of zijn behoren tot een sociaal groep, en die geen beroep kan doen of wil doen op de autoriteiten van zijn land .

Dat verwerende partij de Belgische bevoegde instantie is die een asielaanvraag ten gronde dient te bestuderen.

Dat het Commissariaat moet onderzoeken of verzoeker een vluchteling is in de zin van de Conventie van Genève en indien niet, of dat hij in aanmerking komt voor de subsidiaire bescherming ("De Vreemdelingenwet. Een praktische handleiding", Dienst Rechtsbescherming Foyer, updated april 2013, p. 15.) .

Dat verwerende partij het asielrelaas van verzoeker niet grondig heeft geanalyseerd bij de beoordeling ervan en een subjectieve interpretatie van de feiten geeft of wat betreft de verklaringen die verzoeker heeft afgelegd.

Dat het document "Beyond proof. Credibility Assessment in EU Asylum System" van het UNCHR en de Europees Unie beoordeelt, m.b.t tot de vragen die te maken hebben met het algemene kennis van een asielzoeker, dat

[citaat voormelde bron, p. 25]

Dat verwerende partij niet kan ontkennen dat de informatie die verzoeker heeft bijgebracht gedurende het gehoor op het CGVS wel consequent was, niet tegenstrijdig is en wel degelijk voldoende details bevatte over zijn problemen zoals hierna wordt uiteengezet.

Dat, ten gevolge, de bestreden beslissing niet gegrond is op de juiste motieven .

Dat verwerende partij de plicht heeft om zowel in rechte, als in feite, zijn beslissingen draagkrachtig te motiveren doch ook een grondig onderzoek te voeren.

Dat omwille de bovenstaande opmerkingen, dit niet het geval is, in casu nu het zich beperkt tot een subjectieve beoordeling van feiten of het relaas van verzoeker.

Dat de bestreden beslissing de motiveringsplicht schendt alsook de beginselen van behoorlijk bestuur en de schending van het redelijkheids-en zorgvuldigheidsbeginsel.

Dat de bestreden beslissing vernietigd moet worden.

Dat verzoeker punt per punt de motivering van het CGVS weerlegt als volgt:

Dat omwille al de bovenstaande redenen, de bestreden beslissing niet daadkrachtig is gemotiveerd .

Dat verwerende partij in ieder geval zijn motiveringsplicht schendt .

1. De bestreden beslissing stelt dat ondanks de psychologische moeilijkheden die verzoeker kent en waarvan bewijs werd bijgebracht, deze problemen bij verzoeker geen impact zouden hebben gehad bij het verhoor op het CGVS.

Het CGVS ontkent niet dat verzoeker lijdt aan PTSS en secundair ook een depressie ontwikkelde.

In welke mate het CGVS zonder psychiater dergelijke inschatting kan maken dat er geen impact zou zijn geweest van de problemen van verzoeker bij het verhoor wordt op geen enkele wijze verduidelijkt.

De motivering van het CGVS op dit punt is een pure standaardmotivering zonder concreet in te gaan op de kwetsbare psychologische toestand van verzoeker.

Het is niet omdat het gehoor zonder problemen verliep en verzoeker niet aangaf te willen stoppen gedurende het gehoor dat hier zondermeer gevolgtrekkingen kunnen uit worden afgeleid dat de psychologische problemen en in het bijzonder de depressie van verzoeker zijn denk-en redeneervermogen niet zouden beïnvloeden.

Wat betreft de procedurele noden gedurende het gehoor op het CGVS is het volstrekt tegenstrijdig waar het CGVS enerzijds melding maakt van procedurele waarborgen gedurende het gehoor op het CGVS doch deze zelfde procedurele waarborgen niet aanwezig waren voor verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken (zie voogd, advocaat, speciaal opgeleide protection officer) terwijl de motivering van de bestreden beslissing wel duidelijk verwijst en zich baseert op de verklaringen van verzoeker gedurende het korte interview op de Dienst Vreemdelingenzaken.

Dit is een volstrekt tegenstrijdige houding die het CGVS hanteert en zich duidelijk niet inleeft in de persoonlijke situatie van verzoeker maar een standaard motivering hanteert.

De rechten van verdediging in deze procedure zijn dus zeker niet gerespecteerd alhoewel het CGVS dit voorhoudt.

2. Het CGVS meent verder dat verzoeker niet aannemelijk zou maken dat hij zou gedood worden door de Taliban nu hij niet aansloot bij hen.

Hierbij wordt zoals hoger gesteld verwezen naar de verklaringen van verzoeker gedurende het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken waar verzoeker bij de registratie van zijn verzoek om internationale bescherming geenszins melding maakte van een broer met de naam R.(...).

Dergelijke motivering is volledig verdraaid en uit de context gehaald nu het CGVS niet kijkt naar de algemene vraagstelling die werd voorgelegd aan verzoeker.

Verzoeker ging uit van het gegeven dat de vraagstelling de benoeming betrof van de nog levende familieleden op dat ogenblik.

Wanneer de broer R.(...) niet werd vermeld door verzoeker in dat kader werd dit ingegeven door de vraagstelling van de Dienst Vreemdelingenzaken.

Het getuigt van een weinig correcte en juiste houding van het CGVS de antwoorden van verzoeker te interpreteren op een vraag die in algemene bewoordingen werd gesteld en vanuit het standpunt van verzoeker en de vraagstelling wat betreft zijn antwoord een correct juist antwoord betrof.

Wat betreft het gegeven dat verzoeker weinig informatie kon geven over de job van zijn broer houdt het CGVS geen enkele rekening met het gegeven dat de broer van verzoeker al enige tijd niet meer thuis bij zijn ouders verbleef en slechts zelden naar huis kwam zodat verzoeker zijn historiek dan ook weinig kende of de details omtrent zijn functie in het leger.

Verder houdt het CGVS hierbij evenmin totaal geen rekening met enerzijds de jonge leeftijd van verzoeker wanneer zijn broer om het leven werd gebracht en anderzijds ook het gegeven dat ter bescherming van

de familieleden de broer van verzoeker R.(...) omtrent de uitoefening van zijn beroep in het leger weinig meedeelde.

Wat betreft het niet voorleggen van een document verduidelijkt het CGVS niet welke exacte documenten verzoeker dan wel zou moeten kunnen voorleggen mbt de functie van zijn broer die niet meer thuis woonde doch slechts sporadisch naar huis kwam.

Het is niet onwaarschijnlijk dat de broer van verzoeker zijn militaire kaart op zich had toen hij werd vermoord waarbij het CGVS het feit naast zich neerlegt dat de familie van de Taliban het lijk na de moord op hem met zeer veel moeilijkheden kon terug recupereren.

Het is dan ook niet onwaarschijnlijk dat de Taliban dergelijk document op het lichaam van R.(...) recupereerde.

Het is bijgevolg niet onlogisch dat verzoeker geen documenten mbt zijn vermoorde broer bij het leger kon voorleggen.

3. Verder verwijt de bestreden beslissing aan verzoeker dat zelf indien het profiel van zijn broer R.(...) geloofwaardig zou zijn, quod non, er evenmin aan de persoonlijke problemen van verzoeker met de Taliban geloof zou kunnen worden gehecht.

Er wordt verzoeker verweten dat hij bij de registratie op de Dienst Vreemdelingenzaken met geen woord zou gerept hebben over de problemen van zijn broer met de Taliban.

Ten onrechte brengt het CGVS het gebrek aan procedurele waarborgen bij de Dienst Vreemdelingenzaken voor een niet begeleide en kwetsbare minderjarige niet in rekening waar verzoeker hierboven reeds naar heeft verwezen.

Er was geen raadsman aanwezig, noch een opgeleid protection officer, voogd,...

Verzoeker was zeer duidelijk op het gehoor bij het CGVS waar hij de problematiek aanhaalde van de onmogelijkheid om iets uitgebreider in te gaan op de problemen.

Waar verzoeker terecht sprak over zijn persoonlijke problemen met de Taliban kreeg hij op de Dienst Vreemdelingenzaken niet de kans om hier uitgebreid in te gaan.

Op wat baseert het CGVS zich om de omstandigheden van het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken zo te beschrijven is onduidelijk.

Er waren geen objectieve getuigen aanwezig en bovendien kan men de actuele werkdruk op de Dienst Vreemdelingenzaken zomaar niet negeren waar er een probleem bestaat van het besteden van voldoende ruime tijd aan een deftig interview.

4. Het CGVS stelt dat indien de familie van verzoeker gevisieerd zou worden omwille van de job van de broer bij het leger, er kan verwacht worden dat het ongenoegen van de Taliban niet enkel op verzoeker zou toegespitst zijn maar ook op de huidige jonge broer van verzoeker.

Het CGVS houdt hierbij onvoldoende rekening met het gegeven dat de broer van verzoeker nl E.(...) jonger was ten tijde van het vertrek van verzoeker dan verzoeker zelf.

Het zijn voornamelijk de jongeren van rond de leeftijd van 14 jaar die hierbij gevisieerd worden om aan te sluiten bij de Taliban.

Het CGVS vergeet rekening te houden dat de huidige leeftijd van de broer E.(...) dient gekaderd te worden in de machtswissel van de Taliban waar de politiek nu totaal is omgekeerd en iedereen de Taliban dient te volgen.

De ouders van verzoeker kunnen noch moeilijk vluchten uit hun dorp.

Voor de actuele situatie van de huidig nog resterende familieleden in Afghanistan dient het CGVS te kijken naar de huidige machtswissel sinds 2021.

5. Het CGVS motiveert dat de werkwijze van de Taliban die zij hanteerden toen ze op zoek waren naar verzoeker volstrekt ongeloofwaardig zou zijn.

Nu de Taliban is afgedropen nadat ze bij verzoeker zijn ouders aan huis zijn gekomen is dit niet ongeloofwaardig nu blijkt dat de Taliban hun pogingen om verzoeker terug te vinden helemaal niet staakten en terugkwamen.

Het CGVS houdt evenmin rekening met de periode voor de machtswissel door de Taliban die maakte dat de Taliban ook diende rekening te houden met verzet.

6. Wat betreft de documenten die verzoeker bijbracht zoals de taskara van zijn vader, zijn schoolrapport, ... hanteert het CGVS opnieuw een zeer dubbelzinnige houding waar er enerzijds wel wordt gesteld door het CGVS dat deze documenten de afkomst en identiteit van verzoeker en zijn vader bewijzen maar anderzijds hecht zij weinig tot geen belang aan deze documenten nu op algemene wijze wordt gesteld dat

Afghaanse documenten weinig bewijswaarde hebben en gemakkelijk op niet reguliere wijze kunnen worden bekomen.

Het CGVS kan niet twee standpunten tegelijk verkondigen : ofwel verwerpt men volledig de bewijswaarde van de bijgebrachte documenten ofwel aanvaardt men deze maar enkel aannemen wat men wil en motiveren op algemene wijze kan niet.

7. Tot slot verwijst verzoeker nog naar volgend recent arrest van de RVV:

[citaat RvV 31 maart 2022, nr. 270 813]

Ten onrechte heeft het CGVS hier totaal niet onderzocht welk het exacte risico is voor verzoeker met dergelijk kwetsbaar profiel ingeval van terugkeer uit het Westen -België naar Afghanistan in het licht van de Taliban.

Ook hier is een gebrek aan onderzoek door het CGVS in het bijzonder ook de motiveringsverplichting.

III.2. Met betrekking tot de subsidiaire bescherming

Overwegende dat de vreemdelingenwet bepaalt dat de subsidiaire beschermingsstatus toegekend wordt aan een asielzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus en geen beroep kan doen op artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, maar dat er ten zijn aanzien zwaarwegende gronden bestaan van een reëel risico zou lopen op ernstige schade in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst .

Dat artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet beschouwt als “ernstige schade” :

- Doodstraf of executie,*
- Foltering of onmenselijke vernederende behandeling of bestraffing,*
- Ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van een willekeurig geweld in het geval van internationaal of binnenlands gewapend conflict.*

Verzoeker merkt hier op dat voor hem zijn situatie onhoudbaar werd nu hij niet over de nodige bescherming kon en kan genieten in Afghanistan

Wat betreft het verzoek om internationale bescherming door verzoeker , zijn er verder in zijn hoofde wel degelijk zwaarwegende gronden die maken dat hij bij een terugkeer een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld .

Verzoeker verwijst hiervoor naar bovenstaand recent arrest bij de RVV waar het risicoprofiel van verzoeker bij terugkeer niet werd onderzocht maar ook een reëel gevaar inhoudt .

Het CGVS zelf bevestigde op zijn website mbt zijn visie over de subsidiaire beschermingsproblematiek :

[citaat <https://www.cgvs.be/nl/actueel/afghanistan-beleid-bevestigd-beroep>]

Het CGVS heeft echter in casu niet de concrete individuele situatie van verzoeker op voldoende en grondige wijze onderzocht.

Er blijkt overigens dat de RVV reeds als volgt uitspraak deed en oordeelde (zie ook hierboven) :

(RvV 31 maart 2022, nr. 270 813).

Het CGVS baseert zich verder op de informatie van EUAA Country Guidance: Afghanistan van april 2022 en EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021 , EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, de COI Focus Afghanistan Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022 en de COI Focus Afghanistan : Veiligheidsincidenten (<Acled) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 13 september 2022) en dit om te stellen dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd/verbeterd is.

Het is opmerkelijk dat het CGVS opnieuw motiveert in zeer algemene termen en bewoordingen zonder toegespitst op verzoeker en zijn persoonlijke situatie of nog de regio en streek van waaruit hij afkomstig is.

De concrete informatie van de verslagen waar het CGVS zich op baseert afleidend uit de voormelde juist geciteerde verslagen , blijkt niet uit deze verslagen.

Minstens had het CGVS de bladzijden of relevante passages kunnen citeren waarop het zich baseert zodat de huidige motivering onduidelijk is en in zeer algemene bewoordingen is opgesteld.

Uit de informatie van Amnesty blijkt ondermeer het tegengestelde (15 augustus 2022) omtrent de veiligheidssituatie:

[citaat <https://www.amnesty.nl/actueel/afghanistan-onder-de-taliban-een-jaar-van-gebroken-beloften-wrede-beperkingen-en-geweld>]

Echter ook uit de eigen informatie (website) van de Belgische autoriteiten, blijkt daarentegen de gevaarlijke situatie die in schril contrast staat met de EASO Country Guidance en andere verslagen waarnaar het CGVS verwijst:

[citaat https://diplomatie.belgium.be/nl/Diensten/Op_reis_in_het_buitenland/reisadviezen/afghanistan]

De houding van het CGVS is verder ook volledig in strijd met de zeer recente resolutie van het Europees Parlement van 7 april 2022 die ook van toepassing is op de algemene mensenrechten:

[citaat voormelde bron]

Besluit :

Verzoeker bracht wel degelijk concrete elementen aan waaruit blijkt dat ingeval van terugkeer hij het slachtoffer wordt van vervolgingen en wel degelijk in aanmerking komt voor de subsidiaire bescherming gezien zijn individuele situatie.

Dat verwerende partij niet draagkrachtig zijn weigering tot het toekennen van de subsidiaire statuut motiveert .

Dat verwerende partij zijn appreciatie marge overschrijdt .

Dat verwerende partij zijn motiveringsplicht schendt .

Dat voor al die redenen, de bestreden beslissing vernietigd moet worden en de subsidiaire bescherming aan verzoeker toegekend moet worden ."

2.1.2. In een aanvullende nota van 4 september 2023 brengt de commissaris-generaal de volgende stukken ter kennis:

- de EUAA COI Query "Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments" van 4 november 2022;
- het EUAA-rapport "Country Guidance: Afghanistan" van januari 2023;
- het EUAA-rapport "Afghanistan Security Situation" van augustus 2022;
- de COI Focus "Afghanistan. Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022" van 23 september 2022;
- de COI Focus "Afghanistan. Veiligheidssituatie" van 5 mei 2022;
- het EASO-rapport "Afghanistan Country Focus" van januari 2022;
- het EASO-rapport "Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city" van augustus 2022;
- het EASO-rapport "Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City" van augustus 2020;
- het EUAA-rapport "Afghanistan: Targeting of individuals" van augustus 2022;
- het UNAMA-rapport, "Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan" van juni 2023.

2.1.3. In een aanvullende nota van 28 augustus 2023 licht verzoeker toe als volgt:

"Verzoeker verwijst integraal naar de middelen uiteengezet in zijn verzoekschrift van 27 november 2022. Verder wenst verzoeker bij deze een aanvullende nota in te dienen met een aantal elementen die hij nogmaals wenst te benadrukken

vooreerst is er het gegeven dat verzoeker inmiddels al meer dan 3 jaar in België verblijft en kortom zich volledig heeft geïntegreerd in de Belgische samenleving waar verder hier in deze nota op wordt teruggekomen met de nodige bewijsstukken

daarnaast is er het gegeven dat het verblijf van verzoeker in Europa En België uiteraard in ieder geval een terugkeer naar Afghanistan onmogelijk maken gezien het gegeven dat de Taliban die inmiddels de macht heeft overgenomen terugkeerders beschouwd als verraders en gods lozen gezien hun verwesterd lijking

het integratieproject van verzoeker Het is uitermate positief zo is verzoeker naast het gegeven dat hij een goede student is steeds actief op verschillende vlakken

hij werkt zo regelmatig op officiële wijze het zelfs jobstudent het zij als vrijwilliger onder andere bij spar huldenberg als groenarbeider bij eisen taal maatwerkbedrijf als vrijwilliger bij de druivenfeesten in overijse enzovoorts

opmerkelijk is bijvoorbeeld verzoeker zijn werkzaamheid als jobstudent deze zomer in een woonzorgcentrum te Leuven nadat hij eerst een succesvolle stage heeft afgerond

het woon zorgcentrum heeft verzoeker inmiddels al verzekerd hem te zullen aanwerven wanneer hij afgestudeerd is

verzoekers studeerde eerst ook kan In het gito in Overijssel

vervolgens loopt hij school in Sint Martinus waar hij zijn Nederlands verder op een hoog niveau verbeterde tot op heden

verzoeker heeft veel respect voor zijn voogd en de Belgische samenleving waar hij in ieder geval geen enkel probleem heeft met gelijkheid van man en vrouw

momenteel werkt hij ook nog in augustus 2023 als arbeider in de Sint martinusschool te overijse

verzoeker heeft ook al ervaring opgelopen in een fruitbedrijf de framboos

zo hoopt verzoeker op een positieve beslissing van de RVV gezien het grote gevaar voor hem bij een terugkeer naar Afghanistan

voor verzoeker waren de afgelopen 3 jaren niet evident temeer hij ondertussen in België de dood van zijn vader diende te vernemen die werd vermoord door de Taliban

desondanks is verzoeker nooit bij de pakken blijven zitten en is enerzijds met vrucht blijvend studeren en daarnaast bleef hij ook te actief als student in verschillende sectoren

Verzoeker is een zeer goede student en focust zich ten volle op het behalen van een diploma als verzorgende.

Er mag niet worden vergeten dat verzoeker nadien definitief aan de slag kan als verzorgende in een knelpuntberoep.

verzoeker heeft een compleet westerse levenswijze aangenomen waar hij ook eens weggaat met vrienden en alcohol kan nuttigen en dit in gezelschap zaken die onder het Taliban regime momenteel onmogelijk zijn.

Kortom het parcours dat verzoeker inmiddels heeft afgelegd in België sinds zijn aankomst op alle verschillende vlakken is subliem te noemen.

verzoeker kan naast zijn gevaar bij terugkeer naar Afghanistan absoluut niet om met de restricties de ernstige beperkingen van de vrijheden voor de Afghaanse burgers en de onderdrukking van de vrouw en In het bijzonder voor de meisjes die je nu blijven verstoken van onderwijs door de Taliban

verzoeker vraagt u bijgevolg en dan ook met al deze elementen rekening te willen houden naast de middelen die werden ontwikkeld In het beroeps verzoekschrift

Bij deze voegt verzoeker ondermeer volgende stuken :

- Documenten ivm zijn opleidingen, stages en resultaten
- Documenten ivm met zijn tewerkstelling als jobstudent in de vakantie van 2022
- Documenten ivm zijn tewerkstelling als jobstudent in de vakantie van 2023
- Getuigenissen van een aantal van zijn assistenten
- Getuigenis van de werkgever van zijn stageplaats
- Getuigenissen van leerkrachten
- Getuigenis voogd
- Stage bij het woonzorgcentrum de Annunciaten in Heverlee
- Tewerkstelling bij de Framboos
- Brieven en vertalingen ivm de verdwijning en het overlijden van zijn vader

Verzoeker verwijst verder naar een arrest van 9 mei 2023, waarbij de jongere werd erkend als vluchteling door de RvV: [citaat van een arrest]".

Hij brengt de volgende documenten ter kennis:

- brief dorpsoudste omtrent vader verzoeker (stuk 1);
- vertaling voormelde brief (stuk 2);
- getuigenis werkgever woonzorgcentrum annunciaten (stuk 3);
- stageovereenkomst (stuk 4);
- uurrooster Ijsedal 2022 (stuk 5);
- contract Ijsedal (stuk 6);
- individuele rekening Ijsedal 2022 (stuk 7);
- contract (stuk 8);
- getuigenis voogd (stuk 9);
- getuigenissen mensen uit verzoekers omgeving (stukken 10-17);
- stageovereenkomst (stuk 18);
- schoolrapporten (stuk 19);
- tewerkstellingsattest (stuk 20);
- vrijwilligerscontract (stuk 21);
- werkpostfiche en risicoanalyse (stuk 22);
- getuigenis leerkracht duaal leren (stuk 23);
- foto's stage, jobstudent in WZC en andere (stuk 24).

2.1.4. In een aanvullende nota neergelegd ter terechtzitting op 8 september 2023 brengt verzoeker de getuigenissen van mensen uit zijn omgeving bij (stukken 1-5). De Raad merkt op dat stuk 5 al werd toegevoegd aan de nota van 28 augustus 2023.

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoeker geschonden acht laat niet toe om vast te stellen dat hij een nood heeft aan internationale bescherming.

Een verwijzing naar een arrest van de Raad is niet dienstig bij gebrek aan precedentenwerking.

Waar een schending van artikel 3 van het EVRM wordt aangevoerd, dient verder te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal en die van de Raad in de onderhavige procedure beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3. Verzoeker slaagt er niet in zijn nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. De Raad stelt vast dat verzoeker zich in zijn verzoekschrift in wezen beperkt tot het herhalen van zijn verklaringen, het maken van persoonlijke vergoelijkungen en excuses en het minimaliseren en bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal, hetgeen de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt.

Verzoeker stelt dat de bestreden beslissing op geen enkele manier verduidelijkt waarom zijn psychologische problemen geen impact zouden hebben gehad op het verhoor. Hij stelt dat het loutere feit dat hij niet aangaf te willen stoppen tijdens het gehoor, niet tot de conclusie mag leiden dat zijn psychologische problemen zijn denk- en redeneervermogen niet zouden hebben beïnvloed. De Raad stelt in deze vast dat het door de verzoeker neergelegde psychisch attest van 15 januari 2022 vermeldt dat verzoeker lijdt aan slaapproblemen, vergeetachtigheid, een algemeen onwel gevoel, piekergedrag, concentratieproblemen, flashbacks en nachtmerries. De cognitieve gedragstherapeut vermoedt op basis van deze klachten en de gespreken die hij met verzoeker heeft had dat hij lijdt aan PTSS en secundair ook een depressie ontwikkelde. Hiervoor volgt hij sinds oktober 2021 een keer in de twee weken een sessie bij de gedragstherapeut. De Raad wijst er echter op dat uit het attest blijkt dat deze opsomming van symptomen in eerste instantie gebaseerd is op verzoekers verklaringen en niet op objectieve medische vaststellingen. Uit deze attesten kan verder niet blijken dat verzoeker omwille van zijn mentale toestand niet in staat zou zijn om op een zelfstandige en functionele wijze deel te nemen aan de procedure tot het bekomen van internationale bescherming, noch dat hij niet in staat zou zijn geweest om in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming coherente en gedetailleerde verklaringen af te leggen met betrekking tot de relevante elementen van dit verzoek. Verzoeker duidt in zijn verzoekschrift bovendien niet *in concreto* aan welke steunmaatregelen dienden te worden genomen in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming met betrekking tot zijn mentale toestand, noch op welke manier het ontbreken van bepaalde steunmaatregelen een negatieve invloed zou hebben gehad op de behandeling en beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming. Verzoeker toont dan ook niet aan dat onvoldoende rekening werd gehouden met enige bijzondere procedurele noden in zijn hoofdte, noch dat zijn rechten niet gerespecteerd werden of dat hij niet zou kunnen voldoen aan de hem opgelegde verplichtingen in het kader van de procedure tot het bekomen van internationale bescherming.

Tijdens de procedure wel degelijk rekening werd gehouden met verzoekers minderjarigheid. Vooreerst werd een fiche opgemaakt "*niet-begeleide minderjarige vreemdeling*" die een eerste screening uitvoert naar bijzondere noden of kwetsbaarheden. Verzoeker kreeg een voogd toegewezen op 16 oktober 2020, die verzoeker kon bijstaan vanaf het begin van de procedure. Ook uit de notities van het persoonlijke onderhoud blijkt dat verzoeker op een aangepaste wijze werd begeleid en alle kansen werd geboden om de relevante aspecten van zijn verzoek om internationale bescherming toe te lichten. In elk geval kan uit het verloop van het persoonlijke onderhoud met verzoeker, die werd bijgestaan door zijn voogd en zijn advocaat, worden afgeleid dat hij werd ondervraagd door een gespecialiseerde protection officer en dat hem gepaste vragen werden gesteld (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4). Minstens toont verzoeker niet concreet aan dat bij de behandeling van het verzoek geen rekening werd gehouden met zijn minderjarigheid. En de bestreden beslissing stelt uitdrukkelijk dat er bij de beoordeling van verzoekers verklaringen rekening gehouden werd met diens jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in zijn land van herkomst. Tot slot wijst de bestreden beslissing de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie er uitdrukkelijk op dat verzoeker minderjarig is en dat bijgevolg het Verdrag inzake de Rechten van het Kind van 20 november 1989 van toepassing is. Hieruit blijkt dat de commissaris-generaal bij de

beoordeling van verzoekers verklaringen afdoende rekening heeft gehouden met de jeugdige leeftijd en persoonlijke omstandigheden van verzoeker.

De fiche NBMV maakt deel uit van het administratief dossier en vervolgens van het rechtsplegingsdossier bij de Raad. Geen van de door verzoeker aangehaalde nationale en inter- of supranationale bepalingen, voor zover deze laatste althans rechtstreekse werking in het Belgische recht hebben, verbiedt op algemene wijze dat een fiche NBMV mede wordt betrokken bij de beoordeling van een verzoek om internationale bescherming.

Verzoeker licht in zijn verzoekschrift niet toe welke specifieke, bijkomende maatregelen er hadden moeten worden genomen in het licht van verzoekers minderjarigheid.

Voor het overige wijst de Raad op de volgende correcte en pertinente vaststellingen van de bestreden beslissing, die steun vinden in het administratief dossier: *“Verder werd aangegeven dat je psychologische moeilijkheden kent. Wat betreft de stukken die jij neerlegt met betrekking tot jouw mentale en fysieke gezondheidstoestand en ter staving van het argument dat deze jou zou verhinderen om jouw motieven naar behoren uiteen te zetten, moet er immers op worden gewezen dat deze niet aantonen dat jij niet bij machte bent om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen. Uit het voorgelegde attest (d.d. 15/01/2022) komt naar voren dat je klaagt over slaapproblemen, vergeetachtigheid, een algemeen onwel gevoel, piekergedrag, concentratieproblemen, flashbacks en nachtmerries. De cognitieve gedragstherapeut vermoedt op basis van deze klachten en de gesprekken die hij met jou had dat jij lijdt aan PTSS en secundair ook een depressie ontwikkelde. Hiervoor volg jij sinds oktober 2021 een keer in de twee weken een sessie bij de gedragstherapeut.*

Bij de aanvang van het persoonlijk onderhoud op 19 januari 2022 werd jou gevraagd of jij je oké voelde om het interview af te leggen (CGVS, p.4). Hierop antwoordde jij instemmend. Verder werd jou meegedeeld dat je het zeker moest melden wanneer jij je niet goed zou voelen, dat er altijd een extra pauze kon gehouden worden om even op adem te komen (CGVS, p.4). Na de pauze werd jou opnieuw gevraagd of jij je nog steeds oké voelde, opnieuw antwoordde je instemmend (CGVS, p.15). Ook op het einde van het persoonlijk onderhoud werd gevraagd of jij het gevoel had dat je alles kon vertellen tijdens het onderhoud en jij je oké gevoeld had, waarop je opnieuw instemmend antwoordde (CGVS, p.24). Tijdens het persoonlijk onderhoud werd door jou, jouw voogd of advocaat geen melding gemaakt van ongemakken. Ook het CGVS kon dergelijke noden niet vaststellen in jouw hoofde tijdens het persoonlijk onderhoud.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat jij kan voldoen aan jouw verplichtingen.”

Waar verzoeker verder stelt dat de geboden procedurele waarborgen tijdens het persoonlijk onderhoud, zoals de aanwezigheid van een voogd en een advocaat en een speciaal opgeleide protection officer, niet aanwezig waren bij de Dienst Vreemdelingenzaken, wijst de Raad erop dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit zou kunnen blijken dat verzoekers verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken onjuist zouden zijn weergegeven. Indien verzoeker wenst aan te tonen dat de opgenomen verklaringen niet overeenstemmen met zijn werkelijke verklaringen, dient hij dit *in concreto* aan te tonen. Verzoeker slaagt er evenwel niet in dergelijke concrete en pertinente gegevens aan te voeren. Het loutere feit dat verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken niet werd bijgestaan door een advocaat of voogd en dat noch de interviewer noch de tolk een gespecialiseerde opleiding heeft gevolgd om verzoeker te horen, is op zich niet van die aard om aan te tonen dat de weergave van verzoekers verklaringen onjuist zouden zijn. Verzoeker brengt aldus geen concrete en pertinente elementen aan die ertoe zouden nopen om zijn verklaringen bij aanvang van de procedure buiten de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming te houden. Wat de rechten van verdediging betreft die volgens verzoeker geschonden zouden doordat het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken plaatsvond zonder de aanwezigheid van een advocaat, benadrukt de Raad dat verzoeker niet aantoonde hoe de bijstand van een advocaat een weerslag zou kunnen hebben gehad op zijn verklaringen. Het verslag werd verzoeker voorgelezen in het Pashtou, die hij voor goedkeuring heeft ondertekend, zodat, bij gebrek aan bewijs van het tegendeel, datgene wat erin werd opgenomen wordt geacht overeen te stemmen met zijn verklaringen.

Waar verzoeker nog stelt dat hij bij aanvang van de procedure de kans niet kreeg om dieper in te gaan op zijn problemen met de taliban, wijst de Raad erop dat verzoeker bij het invullen van de CGVS-

vragenlijst en de DVZ-verklaring erop wordt gewezen dat van hem verwacht wordt dat hij kort, maar nauwkeurig de voornaamste elementen of feiten aangeeft die tot zijn vlucht hebben geleid. In deze ontslaat het verzoek om bondig te antwoorden op de gestelde vragen, verzoeker geenszins van zijn medewerkingsplicht en de verplichting om zo accuraat en volledig mogelijk zijn asielmotieven te vermelden van bij aanvang van de asielprocedure. Bovendien werden verzoekers verklaringen aan hem voorgelezen in het Pashtou en heeft hij deze voor akkoord ondertekend zonder gebruik te maken van de mogelijkheid om eventuele correcties aan te brengen, zodat hij zich uitdrukkelijk akkoord heeft verklaard met de inhoud ervan.

Met het overige van zijn betoog kan verzoeker geen afbreuk doen aan de volgende correcte en pertinente vaststellingen van de bestreden beslissing, die steun vinden in het administratief dossier: *“Inzake jouw vrees beroep jij je enerzijds grotendeels op het profiel van jouw oudere broer R.(...) als soldaat voor het nationaal leger (ANA). Het CGVS meent echter dat jij er niet in slaagt dit gegeven aannemelijk te maken. Allereerst dient opgemerkt te worden dat jij bij de registratie van jouw verzoek om internationale bescherming geenszins melding maakte van een broer met de naam R.(...). Zo werden als jouw ouders en andere broers A.(...), K.(...) Z.(...) en E.(...) genoteerd, samen met nog details over hun leeftijd en gewoonlijke verblijfplaats (zie fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling). Echter een vierde broer met de naam R.(...) kwam niet naar voren. Het ontbreken van broer R.(...) bij jouw registratie doet ten eerste de wenkbrauwen fronsen. Zo kan immers verwacht worden dat jij al jouw broers zou vermelden, zelfs indien een van hen om het leven zou gekomen zijn, en des te meer indien dit verband houdt met jouw asielmotieven. Dat jij zelfs geen melding lijkt te maken van R.(...), komt jouw geloofwaardigheid niet ten goede. Er dienen dan ook twijfels geuit te worden bij het bestaan van deze oudere broer. Voorts zou deze oudere broer als soldaat gewerkt hebben bij het leger. Jouw verklaringen over dit profiel overtuigen echter niet. Jij bent slechts in staat om zeer summiere informatie omtrent de job van jouw broer te vermelden. Zo kom jij eigenlijk niet verder dan het feit dat hij in Nangarhar werkte voor “selab 201” (CGVS, p.17, 18). Verder heb je geen informatie omtrent zijn job. Je weet niet wat hij precies deed, waar hij meer specifiek gestationeerd was, welk uniform hij droeg etc. Ook lijkt jouw broer bij zijn thuiskomst niets verteld te hebben omtrent zijn job, behalve het gegeven dat hij heel blij was op zijn job en daar ook andere vrienden had (CGVS, p.18). Dat jij echter nooit iets meer zou vernomen hebben omtrent de job van jouw broer is weinig aannemelijk. Hoewel rekening dient te worden gehouden met jouw jeugdige leeftijd kan ook van een minderjarige verzoeker verwacht worden dat deze gedetailleerde verklaringen aflegt en ernstige pogingen onderneemt om zich te informeren, al dan niet nadien de feiten, met betrekking tot de essentiële elementen van zijn relaas waarvan jij geen kennis hebt, in casu quod non. Zeker daar je opnieuw contact hebt met jouw familie (CGVS, p.13). Tenslotte ben jij ook niet in staat enige vorm van bewijs voor te leggen omtrent de job van jouw broer. Zo zouden jullie niet in het bezit zijn van enig soort document. Hieromtrent blijf jij opnieuw eerder vaag. Zo stel jij dat hij bij zijn thuiskomst geen documenten bij had om thuis af te geven (CGVS, p.19). Als hij wel documenten bij had, dan wisten jullie dit niet. Ook weten jullie niet of hij iets bij zich had op het moment dat de taliban hem op de velden gedood hebben. Deze verklaring doet echter bevreemdend aan. Dat jouw broer met documenten van het nationaal leger naar de velden zou gaan, is allerm minst waarschijnlijk. Bijgevolg blijf jij niet op de hoogte te zijn of er thuis documenten van hem te vinden waren of niet. Deze onwetendheid doet de geloofwaardigheid van het profiel van jouw vermeende broer R.(...) louter verder teniet. Ook het feit dat jij hier achteraf nooit een vraag lijkt over gesteld te hebben, terwijl dit een essentieel element betreft inzake jouw asielrelaas, bevestigt nog meer jouw desinteresse omtrent dit alles, hetgeen op zijn beurt jouw geloofwaardigheid in het gedrang brengt. Het CGVS kan dan ook geen geloof hechten aan het vermeende profiel van jouw broer R.(...) en de omstandigheden van zijn dood, indien aangenomen dat je een oudere broer zou gehad hebben. De foto en video die jij voorlegt, waarvan jij stelt dat deze het graf van jouw broer R.(...) tonen, kunnen bovenstaande vaststellingen niet ombuigen. Zowel op de foto als de video is een begraafplaats te zien met de focus op een specifiek graf. Echter welke begraafplaats dit betreft en wie zijn of haar graf dit precies is, kan geenszins van deze beelden afgeleid worden. Dit kan immers eender wie betreffen en het CGVS kan onmogelijk vaststellen wie hier begraven zou liggen.*

Zelfs indien het profiel van jouw vermeende broer R.(...) geloofwaardig zou zijn, quod non, kan ook aan jouw persoonlijke problemen met de taliban geen geloof gehecht worden. Zo dient ten eerste opgemerkt te worden dat jij bij de registratie van jouw verzoek ook met geen woord repte over de problemen die door jouw broers job ontstonden met de taliban (zie fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling). Hier haalde jij louter aan dat je vertrokken bent vanwege problemen met de taliban en dat de taliban vroegen aan alle jongeren van het dorp om met hen mee te vechten. Indien men weigerde, werd men ter plaatste om het leven gebracht. Echter enige vermelding omtrent een familielid die voor de toenmalige overheid werkte ontbreekt. Jou hiermee geconfronteerd, haal jij aan dat ze jou vroegen om kort te zeggen waarom je gekomen bent, echter zouden ze niet geluisterd hebben en kon je niet alles (kort) vertellen (CGVS, p.16).

Achteraf zou je nog tegen jouw sociaal assistent gezegd hebben dat ze niet veel vragen stelden, waarop zij antwoordde dat je later een interview zou krijgen waar je je problemen kunt vertellen. Deze verklaringen zijn echter allesbehalve afdoende. Zo merkt het CGVS op dat jij niet louter in één zin jouw problemen diende samen te vatten. Je kon wel degelijk heel kort zeggen waarop het stond, je vermeldde er dan ook al in enkele zinnen dat er rekrutering plaatsvond door de taliban en wat er gebeurde indien men weigerde. Maar het bleek op dat moment geenszins nodig om de job van jouw broer te vermelden en de problemen die hierdoor ontstonden, hetgeen bij de DVZ en het CGVS nochtans het eerste was waar jij mee afkwam en bijgevolg de essentie is van jouw asielmotieven. Het CGVS is er zich zeker van bewust dat jij daar geen volledig epistel kon vertellen omtrent jouw problemen, echter dat jij zelfs de essentie niet zou aangehaald hebben, is merkwaardig en dit doet afbreuk aan de geloofwaardigheid ervan.

Voorts is het geenszins duidelijk waarom de taliban jou nog wilden hebben. Jouw broer werd reeds gedood en jij was nog jong. Jij stelt "ze dachten dat ik ook later als ik ouder ben mij zou aansluiten bij het leger, daarmee wilden ze mij ook doden" (CGVS, p.22). Gevraagd hoe jij dit wist, geef je aan dat het gewoon duidelijk was voor jouw familie. Dit is echter een pure veronderstelling. Het is immers weinig aannemelijk dat de taliban telkens de minderjarige broers van een target om het leven zouden brengen daar zij zich in de toekomst misschien zouden aansluiten bij de overheid. Met deze preventieve werkwijze zouden de taliban wel zeer veel kinderen moeten doden. Het CGVS ontkent niet dat er enig risico verbonden kan zijn aan het gegeven dat een familielid effectief voor de toenmalige overheid zou gewerkt hebben, waarom dit echter louter een impact zou hebben op jou, als minderjarige zoon, blijft een raadsel. Indien jouw familie immers gevisieerd zou worden vanwege de vermeende job van jouw broer, kan verwacht worden dat dit ongenoegen van de taliban niet enkel op jou toegespitst zou zijn. Zo stelde jij op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat jouw broer E.(...) ongeveer twaalf jaar was. Ondertussen zou hij dus dertien jaar zijn, hetgeen niet veel verschilt met de leeftijd toen jij vertrok in 2020, namelijk veertien jaar (zie Verklaring DVZ, p.9). Dat hij blijkbaar geen problemen ondervindt en gewoon verder in het dorp kan verblijven net zoals de rest van jouw familieleden houdt dan ook weinig steek. Hij is immers evenzeer de broer van een persoon die voor de toenmalige overheid werkte. Het gegeven dat jouw familieleden gewoon verder in het dorp verblijven zonder al te grote problemen te kennen, ondermijnt de geloofwaardigheid van de bedreigingen door de taliban.

Verder is de werkwijze van de taliban allesbehalve geloofwaardig. Ze komen een eerste keer naar jouw huis, maar nadat jouw ouders beginnen te huilen en zeggen dat jij niet thuis bent, gaan de taliban gewoon terug weg (CGVS, p.20). Nochtans verklaarde jij dat de taliban niemand geloven en niemand tegen hen iets kon zeggen (CGVS, p.9, 20). Dat de taliban jouw ouders op hun woord geloofden en vervolgens afdropen als makke lammetjes nadat jouw ouders begonnen te huilen en smeken, is echter weinig waarachtig. Zeker daar de taliban reeds jouw broer zouden gedood hebben. Dat de taliban ook geen enkele moeite doen om jouw huis te doorzoeken of jouw locatie te weten te komen, ondermijnt de geloofwaardigheid van de bedreigingen door de taliban. Daarbovenop werd jouw familie op deze manier op de hoogte gesteld van het feit dat de taliban jou wilden hebben, waarna jouw familie hier naartoe zou kunnen handelen en ervoor kon zorgen dat jij je uit de voeten zou kunnen maken. Indien jij echter dermate een target was voor de taliban, dat ze jou jaren later nog steeds zouden zoeken, kan verwacht worden dat ze geen enkel risico zouden nemen hieromtrent. Dit zou immers het geval geweest zijn inzake jouw broer. Jij stelde zelf dat hij niet eerst op de hoogte werd gebracht, maar onmiddellijk werd opgepakt en gedood (CGVS, p.21). Dat ze in jouw geval plots wel een andere werkwijze zouden hanteren en niet zouden doorzetten bij het eerste bezoek aan jouw huis om jou te pakken te krijgen, is niet aannemelijk.

Zelfs bij een tweede bezoek lijken de taliban evenzeer weinig doortastend te werk te gaan. Opnieuw vertelden jouw ouders hen dat je niet thuis was, en opnieuw controleerden de taliban niet eens jouw huis (CGVS, p.22). Ze bleven nog even voor het huis zitten, maar vertrokken dan terug. Vervolgens lijken ze jouw huis niet meer in de gaten te houden, daar ze niet opmerkten dat jij te voet, gekleed in een boerka, het huis verliet en naar jouw maternale oom ging. Deze lakse houding van de taliban ondermijnt louter verder de geloofwaardigheid van hun bedreigingen. Voorts kwamen de taliban slechts opnieuw naar jouw huis toen je reeds in België was (CGVS, p.23). Het doet de wenkbrauwen echter fronsen dat ze al die maanden niets meer van zich zouden laten horen, en plots toch terug naar jouw huis komen en spullen weggooien etc. (CGVS, p.11, 23). Het geheel van bovenstaande vaststellingen maakt dat er geen geloof kan gehecht worden aan de door jou voorgehouden vrees voor de taliban.

De documenten die je voorlegde ter staving van jouw verzoek kunnen bovenstaande vaststellingen niet veranderen. Jouw taskara, deze van jouw vader en jouw schoolrapport bewijzen louter jullie afkomst en identiteit. Echter blijkt uit bijgevoegde objectieve informatie dat Afghaanse documenten sowieso weinig bewijswaarde hebben, daar ze makkelijk op niet-reguliere wijze te verkrijgen zijn, zowel in als buiten

Afghanistan. Valse documenten zijn amper te onderscheiden van authentieke. Deze taskara's kunnen dan ook sowieso op weinig bewijswaarde rekenen. Deze documenten bewijzen bovendien geenszins de vermeende problemen die jij met de taliban zou gekend hebben. De foto en video van het vermeende graf van jouw broer werden supra reeds besproken. Deze beelden slagen er niet in om jouw vrees voor de taliban te staven. Dit geldt evenzeer voor het psychologisch attest dat jij voorlegde. Dit zegt enkel iets over jouw mentale en fysieke toestand en toont geen actuele vrees in jouw hoofde aan door de aangehaalde elementen supra. Het biedt evenmin een verklaring voor de hierboven vastgestelde ongeloofwaardigheid inzake jouw vrees voor vervolging ten aanzien van Afghanistan. Een medisch attest is immers geen sluitend bewijs van de omstandigheden waarin de hierin vastgestelde psychische problemen werden opgelopen. Een arts kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen of psychische problemen werden opgelopen en dient zich hiervoor te steunen op de verklaringen van de patiënt. Uit het voorgelegde attest blijkt ook dat de arts zich baseerde op jouw verklaringen over de eerder meegemaakte traumatiserende gebeurtenissen, die verder in het attest ook niet werden verduidelijkt (zie attest 15/01/2022).

Volledigheidshalve merkt het CGVS op dat jouw opmerkingen over de notities van het persoonlijk onderhoud die jouw voogd aan het CGVS overmaakte op 12 februari 2022 evenmin een ander licht werpen op de beoordeling van jouw verzoek. Deze omvatten namelijk slechts enkele correcties aangaande de schrijfwijze van dorpen en enkele postfactum verduidelijkingen, maar blijken geen inhoudelijke wijzigingen noch toevoegingen inzake jouw asielrelaas te betreffen."

Waar verzoeker in zijn aanvullende nota getuigenissen neerlegt van mensen uit zijn omgeving en in zoverre hij hiermee wil verwijzen naar zijn verblijf in België en aldus impliceert dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zeer waarschijnlijk problemen zal ondervinden omdat hij als verwesterd zal worden beschouwd, oordeelt de Raad, na lezing van de objectieve landeninformatie die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld, als volgt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EASO "Afghanistan Country Focus" januari 2022, p. 25 e.v.). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de Islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de Islamitische waarden. Om de interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de facto-regering opnieuw het '*Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice*' (*Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar*) (hierna: het MPVPV) opgericht (EASO "Afghanistan Country Focus", januari 2022, p. 25 e.v.).

Hoewel het toepasselijke rechtskader onduidelijk blijft, heeft de de facto-talibanregering, evenals de provinciale de facto-regeringen, wel reeds verschillende decreten en richtlijnen uitgevaardigd.

In juni 2022 rapporteerde UNSG dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA "Afghanistan security situation" augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, "Afghanistan targeting of individuals", p. 41 ev.).

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van "wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing", waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA "Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022", p. 17).

Er bestaan hierbij lokale verschillen in de sociale normen en in de handhaving van deze normen (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA "Afghanistan targeting of individuals", p. 45-48). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels uitgebreider dan was voorzien door het de facto-ministerie in Kabul. Dit gebeurt onder meer in de provincies Takhar en Badakhshan waar het de facto-ministerie zijn regels op een bijzonder gewelddadige manier handhaaft (EUAA "Afghanistan targeting of individuals", p. 45). Er is ook onduidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, "*Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taleban's second Emirate*", van 15 juni 2022 in EUAA "Afghanistan security situation" augustus 2022, p. 30).

In het bijzonder wat “zina” betreft– d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen en kan tevens worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA, “Afghanistan targeting of individuals”, p. 35, 87-88 en 95-96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, “Taliban’s impact on the population”, juni 2022, p. 23-24). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie (“Ministry of Communications and Information Technology”) wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma’s met “immorele inhoud” te beperken (EUAA, “Afghanistan targeting of individuals”, p. 44).

In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, “Afghanistan – taliban’s impact on the population”, June 2022, p. 23 waarnaar wordt verwezen in de EUAA, “Afghanistan targeting of individuals”).

Wat personen betreft die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder talibansympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De hoogste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de ethische overtuigingen en de manier van denken van personen die naar het Westen gaan in gedrang kunnen komen en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de Islam en het Islamitische systeem te verzinnen om asiel te bekomen (voetnoot 476, TOLONews, “Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada”, 8 December 2021 in EUAA, “Afghanistan targeting of individuals”, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders.

Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en waarvan wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijten. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA “Afghanistan targeting of individuals”, p. 50-51).

Desalniettemin hebben talibanfunctionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge talibanfunctionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan.

De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd (EUAA “Afghanistan targeting of individuals”, p. 53-55). Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun ‘oorspronkelijke status’, zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA “Afghanistan targeting of individuals”, p. 55).

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA “Afghanistan targeting of individuals”, p. 51). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in

uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen (EUAA “Guidance Note” van april 2022 die verwijst naar de EASO COI query “Afghan nationals perceived as ‘Westernised’”, 2 september 2020 met link naar het onderzoek van F. Stahlmann).

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

- personen “die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden”, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;

- personen die “verwesterd” zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-moslim, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen. Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal daadwerkelijk verwesterd zijn, dan wel als verwesterd worden beschouwd.

Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van “zina” kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

Aldus kan de Raad de richtsnoeren van EUAA waarnaar de commissaris-generaal in de aanvullende nota verwijst, bijtreden (EUAA, “Country guidance: Afghanistan” januari 2023, p. 21 en 72-79). Bij de beoordeling van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, moeten zijn individuele en concrete omstandigheden, in zoverre geloofwaardig, worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene landeninformatie aldaar, zoals beschreven in objectieve bronnen.

In casu legt verzoeker in zijn aanvullende nota van 28 augustus 2023 onder meer getuigenissen neer van mensen uit zijn omgeving, alsook schoolrapporten, werkcontracten, een vrijwilligerscontract, een stageovereenkomst en foto's van zijn stage. Uit de voorliggende elementen blijkt echter niet dat verzoekers verblijf en ervaring in Europa hem op zulke wijze hebben beïnvloed dat hij hier in België waarden en visies heeft ontwikkeld die hem op zodanige wijze hebben vervreemd van de Afghaanse samenleving dat een terugkeer niet mogelijk zou zijn. De Raad merkt hierbij op dat verzoeker slechts sinds juli 2020 in België heeft verbleven in het kader van de asielpprocedure, hetgeen niet kan worden beschouwd als een langdurige periode waaruit kan worden afgeleid dat verzoeker, zelfs indien hij minderjarig is, op een zulke mate zou zijn geïntegreerd in de Belgische maatschappij dat hij niet langer zou kunnen aarden in de Afghaanse maatschappij. Verzoeker spreekt ook nog steeds Pashtou, zo blijkt uit diens persoonlijke onderhoud en heeft nog een familiaal netwerk in Afghanistan waarmee hij contact heeft (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 13). Verzoekers activiteiten doen ook op generlei wijze besluiten dat verzoeker op zulke wijze verwesterd zou zijn dat hij niet langer zou kunnen terugkeren naar Afghanistan.

Wat de machtsvername door de taliban betreft, wijst de Raad er nog op dat een vrees voor vervolging (of een reëel risico op het lijden van ernstige schade) *in concreto* moet worden aangetoond. Uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt weliswaar dat er in Afghanistan een repressief regime van kracht is, waarbij de sharia wordt ingevoerd en geïmplementeerd en willekeurige aanhoudingen, ontvoeringen en moorden plaats grijpen, doch niet dat er sprake is van groepsvervolging waarbij alle

Afghaanse mannen het slachtoffer worden van vervolging of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing door de taliban. Door in zijn verzoekschrift louter te citeren uit algemene landeninformatie zonder deze informatie op zijn persoonlijke situatie te betrekken, blijft verzoeker daartoe in gebreke.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoeker geen concrete elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Afghanistan.

In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij wordt geconcludeerd dat hij zijn problemen met – en vrees voor – de taliban niet aannemelijk heeft gemaakt.

In de mate dat verzoeker verwijst naar de humanitaire en socio-economische situatie in Afghanistan, moet artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet samen worden gelezen met artikel 48/5, § 1, van dezelfde wet, dat bepaalt: *“vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren (...)”*.

In het kader van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, moet een onmenselijke behandeling aldus worden veroorzaakt door een opzettelijk handelen of nalaten dat uitgaat van een actor en dat is gericht tegen een verzoeker.

Een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie valt niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de *“Country Guidance: Afghanistan”* van EUAA van januari 2023 (p. 111: *“Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor.”*).

Wanneer precaire socio-economische omstandigheden het resultaat zijn van een opzettelijk gedrag van een actor, dan kunnen deze omstandigheden aanleiding geven tot internationale bescherming na een individuele beoordeling, zoals uithuiszettingen of landroof.

Verder kan ook niet worden uitgesloten dat bepaalde socio-economische omstandigheden het risico op vervolging of ernstige schade verhogen, bv. in het kader van een kindhuwelijk of handel in kinderen, waar de actor-vereiste eveneens is vervuld.

Uit de beschikbare landeninformatie kan niet blijken dat de algemene precaire socio-economische omstandigheden in Afghanistan overwegend voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021.

De oorzaken van de precaire socio-economische en humanitaire situatie blijken in Afghanistan in wezen multidimensionaal te zijn. De actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren.

Een aantal elementen waren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afghaanse regering, beperkte privé-investeringen, beperkte buitenlandse handel, aanhoudende en ernstige droogteperiodes, politieke instabiliteit en onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict, gepaard met de gevolgen van de covid-19 pandemie.

Na de machtsovername door de taliban kwam de economie in vrije val. Er was er een (tijdelijke) opschorting van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een bevroering van de geldreserves van de Afgaanse centrale bank, de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen en het stopzetten van privé-initiatieven door vrouwen. Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineenstorting van het bancaire systeem, disruptie van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt, hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid. Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel met gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan. Tevens waren er moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken.

Tot slot zijn er milieuomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, zoals de overstromingen van 2022, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie.

Hoewel het economisch beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen of te blokkeren, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot hongercatastrofe.

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie dan ook niet worden afgeleid dat de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt gevisieerd of dat hij behoort tot een groep van gevisieerde personen. Hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren.

Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden gevisieerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Verzoeker is afkomstig uit de provincie Nangarhar.

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de *“Country Guidance Afghanistan”* van januari 2023.

Verzoeker beroept zich niet op deze uitzonderlijke situatie. Verzoeker beroept zich evenmin op een persoonlijk element dat het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dermate verhoogt dat er sprake is van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden gevisieerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig oktober tweeduizend drieëntwintig door:

S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

S. VAN CAMP